

PROP DE VOSALTRES

L'escola. Lloc de trobada (I)

Benvolguts diocesans:

En les dues glosses anteriors vaig escriure sobre la família, amb motiu de la festa de la Sagrada Família i sobre la infància, amb motiu de la festa dels Reis Mags. Moltes vegades hem abordat el tema de la parròquia com a lloc privilegiat per a l'educació de la fe. Avui vull referir-me al tercer àmbit que dedica els seus esforços a l'educació, l'escola.

L'escola és, com a primera afirmació general, una institució tremendament important per a la societat i, per suposat, fonamental per a nens i joves. En els últims segles ha crescut en valoració positiva per a tothom i hi ha hagut, malgrat les carències que encara existeixen, una gran preocupació per part dels poders públics i les institucions socials en elevar i millorar el servei de l'educació destinant molts recursos per aconseguir els objectius que la pròpia societat demandava. Entenc per escola en un sentit ampli, des dels primers nivells, quan aprenem a veure el món i ens familiaritzem amb els companys, les lletres i els números, fins als nivells universitaris, quan l'autonomia de l'individu es raonablement completa i dedica el seu temps a la investigació i als avenços científics. No podem oblidar que la institució escolar és el lloc de la cultura, de la ciència i de l'art i afecta a tots els continguts del saber humà que hem rebut de les generacions anteriors per a què,

amb esforç i dedicació, pugui ser transmès als següents grups humans. Coneixements i valors, actituds i capacitats... són objecte d'educació perquè l'horitzó humà sigui cada dia més beneficiós i solidari. La funció escolar és també indispensable per a una pertinent socialització de l'individu.

Avui vull tractar només els nivells educatius no universitaris. Em sembla que és una preocupació més generalitzada i s'ajusta millor a l'objectiu d'aquest escrit. Totes les famílies estan implicades i sempre existeix inquietud quan l'escola no respon al què cadascú tenia programat. És cert que en l'actualitat, la nostra societat ha aconseguit universalitzar l'ensenyament fins a límits realment valuosos. I això és motiu de congratulació. Tothom té una plaça escolar fins als setze anys; ha d'ocupar un lloc a la primària i secundària obligatòria i existeix una atenció preferent a l'anomenada formació

professional que prepara per al desenvolupament d'una professió digna. Malgrat tots els avenços sempre hi ha en l'ambient un ànim reivindicatiu per millorar cada dia més les condicions en les quals es mou el món escolar.

En aquests últims mesos s'han multiplicat les notícies sobre l'ensenyament, des dels comentaris de les més altes autoritats educatives fins a les indicacions de qualsevol director de centre. Han estat objecte d'articles periodístics i de comentaris de cafè. És un tema que apassiona i que, moltes vegades, enfronta a diferents grups humans per les seves conviccions ideològiques, religioses o culturals. Ens sembla que la nostra solució és l'adequada i rebutgem, sense escoltar, els arguments de les altres propostes. Tots advoquen per un pacte educatiu per donar estabilitat al període de formació que obliden quan es fan amb les regnes del poder. Dona la impressió que l'escola és un lloc de lluita i de consecució de quotes de poder. Es parla sempre de servei però s'actua com un combat. A més a més, qualsevol es troba capacitats per donar la seva opinió, es considera un expert, tant o més que el professional i, en ocasions es busca la disputa, la diferència i l'enfrontament. Completarem aquesta reflexió la pròxima setmana.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Tres lleidatans, a la Trobada de diaques de Toledo

Toledo va acollir del 6 al 9 de desembre la Trobada Nacional del Diaconat Permanent que aquest any es va centrar en el tema «El diaconat permanent i la família». Tres diaques del Bisbat de Lleida van participar de forma activa a la trobada.

Les diòcesis espanyoles tenen en l'actualitat 447 diaques permanents, al nostre Bisbat en tenim sis. Es van programar dues ponències en les quals es va parlar sobre la doble sa-

cramentalitat del diaconat permanent i sobre la conciliació entre la vida diaconal i la familiar. A més, es va presentar l'organigrama de la Pastoral de la diòcesi de Toledo. Del Bisbat de Lleida hi van participar tres diaques permanents: Mateo Hidalgo, Julián Manzano i Juan de Àvila Busquets. Precisament, Mateo Hidalgo va exposar la seva experiència com a diaca permanent i com a delegat de Missions del Bisbat de Lleida.

CERCA DE VOSOTROS

La escuela. Lugar de encuentro (I)

Queridos diocesanos:

En dos anteriores glosas escribí sobre la familia, con motivo de la fiesta de la Sagrada Familia y sobre la infancia, con motivo de la fiesta de los Reyes Magos. Muchas veces hemos abordado el tema de la parroquia como lugar privilegiado para la educación de la fe. Hoy quiero referirme al tercer ámbito que dedica sus esfuerzos a la educación, la escuela.

La escuela es, como una primera afirmación general, una institución tremendamente importante para la sociedad y, por supuesto, fundamental para niños y jóvenes. En los dos últimos siglos ha crecido en valoración positiva para todos y ha habido, a pesar de las carencias que todavía hoy existen, una gran preocupación por parte de los poderes públicos y las instituciones sociales en elevar y mejorar el servicio de la educación destinando muchos recursos a conseguir los objetivos que la propia sociedad demandaba. Entiendo por escuela en un sentido amplio, desde los niveles primeros, cuando aprendemos a ver el mundo y nos familiarizamos con los compañeros, las letras y los números, hasta los niveles universitarios, cuando la autonomía del individuo es razonablemente completa y dedica su tiempo a la investigación y a los avances científicos. No podemos olvidar que la institución escolar es el lugar de la cultura, de la ciencia y del arte y afecta a todos los contenidos del saber humano que hemos recibido de las generaciones anteriores para que, con esfuerzo y dedicación, pueda ser transmitido a los siguientes grupos humanos. Conocimientos y valores, actitudes y capacidades... son objeto de educación para que el horizonte humano sea cada día más beneficioso y solidario. La función escolar es también indispensable para una pertinente socialización del individuo.

Hoy quiero tratar sólo de los niveles educativos no universitarios. Me parece que es una preocupación más generalizada y se ajusta mejor al objetivo de este escrito. Todas las familias están implicadas y siempre existe inquietud cuando la escuela no responde a lo que cada uno tenía programado. Es cierto que en la actualidad, nuestra sociedad ha conseguido universalizar la enseñanza hasta límites realmente valiosos. Y eso es motivo de congratulación. Todo el mundo tiene una plaza escolar hasta los dieciséis años; debe ocupar un sitio en la primaria y secundaria obligatoria y existe una atención preferente a la llamada formación profesional que prepara para el desempeño de una profesión digna. A pesar de todos los avances hay siempre en el ambiente un ánimo reivindicativo para mejorar cada día más las condiciones en los que se desenvuelve el mundo escolar.

En estos últimos meses se han multiplicado las noticias sobre enseñanza, desde los comentarios de las más altas autoridades educativas hasta las indicaciones de cualquier director de centro. Han sido objeto de artículos periodísticos y de comentarios de café. Es un tema que apasiona y que, muchas veces, enfrenta a distintos grupos humanos por sus convicciones ideológicas, religiosas o culturales. Nos parece que nuestra solución es la adecuada y rechazamos, sin escuchar, los argumentos de otras propuestas. Todos abogan por un pacto educativo para dar estabilidad al período de formación que olvidan cuando se hacen con las riendas de poder. Da la impresión que la escuela es un lugar de lucha y de consecución de cuotas de poder. Se habla siempre de servicio pero se actúa como en un combate. Además, cualquiera se encuentra capacitado para dar su opinión, se considera un experto, tanto o más que el profesional y, en ocasiones se busca la disputa, la diferencia y el enfrentamiento. Completaremos esta reflexión la próxima semana.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

«La Nit que il·lumina totes les nits»

El dia 22 de desembre, l'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Mons. Joan Enric Vives, va ser convidat per part de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes per pronunciar el tradicional Pregó de Nadal titulat «La Nit que il·lumina totes les nits» al Palau de la Paeria de Lleida, per obrir oficialment el Cicle de Nadal.

Mons. Vives va prendre com a punt de referència la nadala *Santa Nit* i la Llum de Nadal que se'n desprèn, com a element que convida a la convivència i la pau entre les persones, i a la defensa de la dignitat de tota persona humana. Després del Pregó, l'obertura del Cicle de Nadal va servir per presentar i estrenar la nadala 2018 *Cristal·lina Rosa*

da d'Amor, amb lletra de Joan Bellmunt i música del compositor grec Ilias Rachaniotis, que fou interpretada per la Coral Shalom. Les paraules del bisbe de Lleida i del paer en cap, Fèlix Larrosa, van cloure l'acte. Abans de llegir

el pregó l'arquebisbe d'Urgell va visitar la capella del Peu del Romeu, seu de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes, i després es va dirigir cap a la Paeria on va ser rebut per l'alcalde i va firmar el llibre d'honor de la ciutat.

Felicitació de Nadal als preveres majors de 75 anys i a la Cúria

El Palau Episcopal va acollir, el dijous 20 de desembre, la recepció de Nadal que cada any el bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, dedica als sacerdots majors de 75 anys i als treballadors i voluntaris que col·laboren en la Cúria de la diòcesi.

L'acte va començar amb una pregària i a continuació el vicari general del Bisbat, Josep Anton Jo-

vé, va donar la benvinguda als assistents. El bisbe Salvador va desitjar un Bon Nadal als sacerdots i als membres de la Cúria. A més, el bisbe Salvador va reivindicar el Nadal com un temps d'esperança. A l'acte també hi va participar el bisbe emèrit de Lleida, Joan Piris, que va tenir unes paraules d'agraïment per als sacerdots homenatjats, setanta en total.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

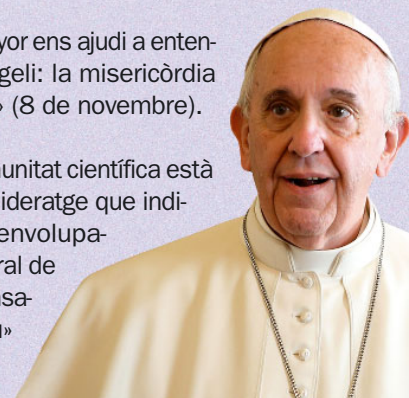
@Pontifex: «Esforcem-nos, amb la pregària i amb l'acció, en allunyar del cor, de les paraules

i dels gestos tota violència, per tenir cura de la casa comú» (6 de novembre).

@Pontifex: «Jesús ens crida a celebrar amb Ell, a estar a prop seu, a canviar de vida» (6 de novembre).

@Pontifex: «Que el Senyor ens ajudi a entendre la lògica de l'Evangeli: la misericòrdia a través del testimoni» (8 de novembre).

@Pontifex: «Avui la comunitat científica està cridada a construir un lideratge que indiqui solucions de desenvolupament sostenible i integral de tots els pobles, indispensable per construir la pau» (10 de novembre).

Càritas agraeix la tasca dels voluntaris

Càritas Diocesana de Lleida va celebrar, el 18 de desembre, la tradicional Trobada de Nadal en la qual es va fer un reconeixement als voluntaris de l'entitat.

L'acte va començar amb una Eucaristia a la parròquia de Sant Llorenç presidida pel bisbe Salvador, el qual va agrair la tasca dels voluntaris de Càritas i els va animar a continuar la seva feina. Posteriorment, ja a la seu de Càritas Diocesana de Lleida, es va retre homenatge a un grup de voluntàries que al llarg de tots aquests anys han dedicat el seu temps als altres. En representació de les homenatjades, Teresita Bifet, va recordar que és voluntària des del 1978 i va afirmar que «la nostra aportació millora la societat on vivim, som l'acció social de l'Església i ho fem per compromís cristià». Per la se-

va part, el director de Càritas Diocesana de Lleida, Rafael Allepuz, va recordar el passatge de l'Evangeli que diu «pels seus fets els coneixereu» per explicar la tasca dels voluntaris de Càritas. La celebració va acabar amb un refrigeri.

Amb Jesús a Betlem, quina bona notícia

El proper diumenge 27 de gener es commemora el Dia de la Infància Missionera i des de la Delegació de Missions es fa arribar materials per promoure que els infants exerceixin com a missioners i des de la seva humilitat, creativitat i senzillesa en converteixin en protagonistes des de l'Evangelitització. Obres Missionals Pontificies ha editat una guia pràctica per treballar amb els nens i conté un

projecte per als propers quatre anys (2019-2022). Enguany el lema és «Amb Jesús a Betlem, quina bona notícia» i es treballa un recorregut de Natzaret a Betlem, amb Maria i Josep, per descobrir el sentit missioner del naixement de Jesús i tots els esdeveniments que el rodegen.

Podeu trobar tota la informació a www.infancia-misionera.es

Festa de la Verge de Loreto a Llardecans

El passat 10 de desembre es va celebrar a Llardecans la festa de la Verge de Loreto. Per això, i com cada any, es va celebrar l'Eucaristia, que fou presidida pel bisbe Salvador i concelebrada per diversos mossens. També van acompanyar la cele-

bració les Germanetes dels Ancians Desemparats i les Carmelites Missioneres Teresianes d'Aitona, ja que es van beneir relíquies de santa Teresa Jornet i dels beats Francesc Palau, Pere Tarrés, Francesc Castelló i Miquel Masip, les quals reposen a l'altar de marbre del santuari de Loreto.

La cerimònia va comptar amb una gran afluència de gent i va haver-hi representació, tant de l'Ajuntament amb la presència de l'alcalde, com de la majoria d'associacions del poble, que van realitzar ofrenes a la Verge en forma de flors i d'altres obsequis. Finalitzada l'Eucaristia, es va cantar la Salve, i tot seguit els feligresos van pujar al cambril a venerar la Mare de Déu, tot cantant els goigs.

REFLEXIONS

Una mirada cristiana sobre la diversitat

Una mirada observadora sobre les persones i els grups humans produeix una sorpresa: la sorpresa de la diversitat. Repassant només els membres de la pròpia família, o els grups als quals pertanyem, o els pobles que coneixem, constatem una diversitat enorme. No hi ha dues persones iguals, en manera de ser, en opinions, en decisions, ni dos grups iguals; cada grup està marcat per les persones que el constitueixen, amb accents diversos. I constatem també una qüestió important: hi ha maneres de ser i accents que són positius, i n'hi ha que són negatius.

No és fàcil saber viure la realitat de la nostra enorme diversitat. Aquest «saber viure la diversitat» forma part de la maduresa humana. Les paraules de sant Pau en la segona lectura de la missa d'avui són una «mirada cristiana sobre la diversitat». Posa de relleu que cadascú té unes capacitats i unes disposicions determinades, distintes unes d'altres. I subratlla dues coses: la primera és que aquestes capacitats són obra de l'Esperit de Déu; i la segona, que són donades per al bé dels altres, de la comunitat. Això corregeix moltes reaccions que vivim quasi espontàniament i que, per tant, considerem com a normals i bones. Una és considerar les diferències com una irregularitat, com una manca, o fins i tot com una ofensa i una agressió, i que cal corregir. Una altra és considerar que els grups i les comunitats humanes només poden anar bé quan són uniformes, o almenys quan amaguen o callen les diferències. Els dos accents de sant Pau són senzills d'entendre però molt difícils de viure: les diferències no són pals a la roda sinó dons de l'Esperit, i les comunitats humanes han d'aprendre a créixer no en la uniformitat sinó en el pluralisme i l'enriquiment mutu.

Hi ha un aspecte que Pau aquí no planteja; i és quan les diferències en les opinions i les decisions són negatives i destructives de la comunió. Això necessita un plus de discerniment i de seny que no es pot plantejar ara i pot ser tema de reflexions properes.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

AGENDA

► **Diumenge, 20 de gener.** Sant Sebastià. A les 12 h, Visita Pastoral del bisbe Salvador a la Granja d'Escarp amb processó i missa.

► **Dilluns, 21 de gener.** A les 19 h, Parròquia Ortodoxa Romanesa «El naixement de Sant Joan Baptista» (Passeig de Ronda, 54). Acte central de la Setmana de la Pregària per a la Unitat dels Cristians. Acte organitzat per les esglésies cristianes de Lleida i per la delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós del Bisbat.

► **Divendres, 25 de gener.** A les 19.30 h, a la Parròquia de Sant Pau, missa-pregària ecumènica de cloenda de la Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians.

► **Diumenge, 27 de gener.** Infància Missionera.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259); santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. ■ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i màrtir a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana; beat Guillem Josep Chamínade, prev. marianista; sant Vicenç Pol-lotti, prev. (família Mínims i Trinitaris).

23. □ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. **■ Tortosa:** Sant Francesc Gil de

Frederic i Sans, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Divendres [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Dissabte [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 3,20-21]. Sant

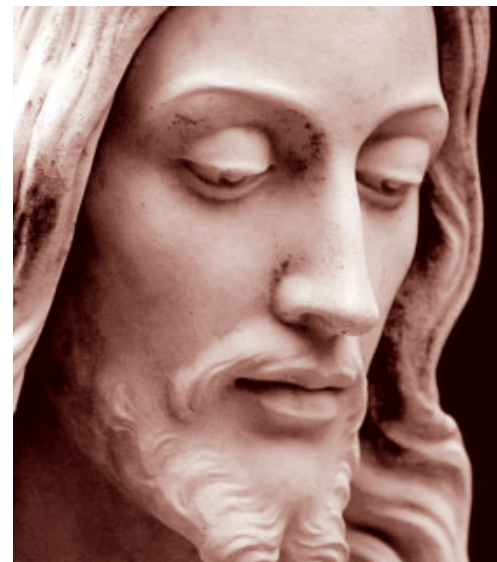
Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Cîteaux.

27. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ne 8,2-4a.5-6.8-10 / Sl 18 / 1Co 12,12-30 (o bé, més breu: 12,12-14.27) / Lc 1,1-4;4,14-21]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg. fund. ursulines (Brèscia, 1535). □ **Tortosa:** Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre - Gilet, València, 1896), prev. fund. teresianes (STJ); sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

Diumenge II de durant l'any (C)

COMENTARI

A tu et diran: Jo-me-l'estimo

Si durant el temps de Nadal hem contemplat la manifestació de Déu en forma humana, aquest diumenge ens presenta encara una altra manifestació de Déu: Ell és l'espòs de la humanitat, Déu està enamorat dels homes. Ho veiem en la primera lectura: *No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra; a tu et diran: «Jo-me-l'estimo» i a la teva terra, «Té marit», perquè el Senyor, t'estimarà i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella, el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.* Tot l'amor de Déu s'expressa en llenguatge d'enamorament. Si el poble podia pensar en algun moment que Déu l'havia abandonat (quan era a l'exili) certament no és així.

Amb aquest rerefons podem entendre millor l'evangelí, carregat tot ell de molts simbolismes (*l'aigua convertida en vi, les piques de pedra de la purificació, la «dona», la gran quantitat de litres...*) que van més enllà de la seva dimensió històrica. Així començà Jesús el seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria és a dir, manifesta el seu amor, Déu es revela en ell precisament en unes noces. Per a Joan els miracles són precisament «signes». Déu és l'espòs de la humanitat. *Les piques de pedra destinades a la purificació usals entre els jueus* (totes les pràctiques de l'AT) ja han passat; ara ha arribat el vi nou que és la salvació que porta Jesús, que és el vi molt millor.

Podem veure la sobreabundància de la salvació en els carismes esmentats en la segona lectura: *Do d'una paraula profunda, de desglossar les veritats, de la fe, de donar la salut als malalts, de fer miracles, de profecia, de distingir si un esperit és fals o autèntic, de parlar llenguatges misteriosos, d'interpretar-los: tots són obra de l'únic Esperit.* Preguntem-nos quin és el nostre carisma que hem de posar al servei de l'Església, sabent sempre que tot és do de l'Esperit i no mèrit nostre.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra: a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

► Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,4-11)

Germans, els dons que rebem són dons diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts; en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles; un altre el do de profecia; un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 2,1-11)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usals entre els jueus. Cada una d'elles tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells n'hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.» Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

► Lectura del libro de Isaías (Is 62,1-5)

Por amor a Sión no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi predilecta», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá un esposo. Como un joven se desposa con una donzella, así te desposan tus constructores. Como se regocija el marido con su esposa, se regocija tu Dios contigo.

► Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,4-11)

Hermanos: Hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este se le ha concedido hacer milagros; a aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas.

El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como él quiere.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,1-11)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda.

Faltó el vino, y la madre de Jesús le dice: «No tienen vino». Jesús le dice: «Mujer, ¿qué tengo yo que ver contigo? Todavía no ha llegado mi hora». Su madre dice a los sirvientes: «Haced lo que él os diga».

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dice: «Llenad las tinajas de agua». Y las llenaron hasta arriba. Entonces les dice: «Sacad ahora y llevadlo al mayordomo». Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llama al esposo y le dice: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y, cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora».

Este fue el primero de los signos que Jesús realizó en Caná de Galilea; así manifestó su gloria y sus discípulos creyeron en él.